Vonnisnummer / Griffienummer **/**
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **8 april 2022**
Naam van de beklaagde(n) **L.W.**
Systeemnummer parket **20BRG1** Dossiernummer **21B001951** Notitienummer parket **KO/B/55/L5/11633/2019**

rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Kamer B.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat

tegen:

1. **L.W.**, RRN (...)
geboren te (...)(China) op(...)
van Nederlandse nationaliteit
ingeschreven te (...)
beklaagde, bijgestaan door meester P.N., advocaat te (...).

2. **H.H.**, RRN (...)
geboren te (...) (China) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)
beklaagde, vertegenwoordigd door meester D.B., advocaat te (...).

3. D. BVBA
met maatschappelijke zetel gevestigd te
(...)
met als KBO-nummer (...)

burerrechtelijk aansprakelijke, vertegenwoordigd door meester P.N., advocaat te (...).

VERDACHT VAN:

DE EERSTE, als dader en/of mededader (art. 66 Sw.)
te (...) en/of elders in het Rijk, in de periode van 1 september 2018 tot minstens 25 september 2019

DE TWEEDE, als dader en/of mededader (art. 66 Sw.)
te (...) en/of elders in het Rijk, in de periode van 1 september 2018 tot minstens 10 maart 2020

A. loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen
als werkgever, aangestelde of lasthebber, het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was, meer bepaald door het loon dat gestort werd op de rekening van de werknemers opnieuw af te nemen waardoor in werkelijkheid het loon niet correct betaald werd.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie namelijk: B.B., A.N., C.S.

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 2

BIJ SAMENHANG (art. 155 Ger. W.)

B. oplichting met verzwarende omstandigheden
met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen die aan een ander toebehoorde, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruik maken van valse namen of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid, meer bepaald door het loon te storten op de rekening van de werknemers om hen nadien te dwingen het gestorte loon terug af te geven onder het valse voorwendsel dat het geld hen niet toebehoort en ze hun baan zouden verliezen indien ze het geld niet terug zouden afgeven.

met de omstandigheid dat de kwetsbare toestand van de benadeelde persoon ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid duidelijk was of hem bekend was, meer bepaald dat de slachtoffers o.a. onder het gezag stonden van eerste en tweede beklaagde, zij geen kennis hadden van het Belgische systeem, zij de Nederlandse taal niet machtig waren.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie namelijk: B.B., A.N., C.S.

- inbreuk op artikel 496, lid 1 en lid 2 Sw.
- strafbaar met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en een geldboete van 26 tot 3.000 €

C. mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden
het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie namelijk: B.B., A.N., C.S.

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer,
(art. 389, §1, lid 1, 433sexies, lid 1. 1° en 2, en 433novies, §§1 en 5 Sw.)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
(art. 389, §1, lid 1, 433septies, lid 1. 2° en 2, en 433novies, §§1 en 5 Sw.)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,
(art. 389, §1, lid 1, 433septies, lid 1. 6° en 2, en 433novies, §§1 en 5 Sw.)

- strafbaar met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro
- verplichte ontzetting van de rechten genoemd in art. 31, lid 1 Sw. (art. 389, §1, lid 1, en 433novies, §§1 en 5 Sw.)

De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433quinquies, §4 Sw.)

De tenlastelegging en de verzwarende omstandigheden blijken onder andere, maar niet uitsluitend, uit de combinatie van volgende factoren:
- de slachtoffers kenden de Nederlandse taal niet,
- de slachtoffers zijn naar België gehaald via een bemiddelaar,
- de slachtoffers ondertekenden documenten waarvan ze de inhoud niet kenden,
- de slachtoffers ontvingen geen enkel document,
- de slachtoffers kenden het Belgische systeem niet,
- de slachtoffers moesten gemiddeld 10 uur per dag werken, 6/7 dagen, aanvankelijk voor een loon van 900 euro per maand (nadien een loon van 1.300 euro per maand),
- de slachtoffers moesten hun ID-kaart/verblijfsdocumenten afgeven aan een Aziatische man om verplicht hun loon af te halen van hun rekening en terug te geven aan eerste en tweede verdachte. Er werd hen gezegd dat het geld hen niet toebehoorde. De slachtoffers hadden geen andere keuze dan het geld terug af te geven of ze zouden hun job verliezen.
- de slachtoffers gaven duidelijk te kennen dat ze deze dwang niet meer wensten, door aan de bankbediende te vragen om te zeggen dat het afhaalsysteem niet meer werkte,
- eerste verdachte vroeg een volmacht op de rekening van C.S..

<u>Correctionalisering</u> (art. 2, lid 3, 1° Wet 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden):
Het feit hiervoor omschreven onder tenlastelegging sub C is strafbaar met de geciteerde criminele straffen. Er bestaat nochtans aanleiding om een correctionele straf op te leggen wegens verzachtende omstandigheden voortvloeiend uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot meerdere zware criminele straffen.

DE EERSTE en DE TWEEDE
tevens mede gedagvaard, om lastens de eerste en de tweede gedaagde de **verbeurdverklaring** uit te spreken, **elk voor de helft**, waarbij deze vordering gestoeld is op de volgende bepalingen van het Strafwetboek:
· artikel 42, 1°, 2° en 3° Strafwetboek,
· artikel 43quater, §1, 1°, f) Strafwetboek.

Hogervermelde misdrijven A tot en met C leverden een vermogensvoordeel op van minstens 40.614,11 euro overeenstemmend met het loon dat terug werd afgehaald en gedwongen moest worden afgegeven aan eerste en tweede beklaagde, meer bepaald:
–van de rekening op naam van B.B.: 6.448,18 euro,

–van de rekening op naam van A.N.: 6.372,46 euro,

–van de rekening op naam van C.S.: 27.793,47 euro.

Overwegende dat in concreto deze gelden voortkomen uit het hogervermelde misdrijven A tot C.
Overwegende dat indien de zaken die dit vermogensvoordeel vertegenwoordigen als zodanig niet of niet meer in het vermogen van de eerste kunnen aangetroffen worden, vordert mijn ambt dienvolgens de verbeurdverklaring, na te hebben vastgesteld dat deze eigenlijke vermogensvoordelen niet aan te treffen zijn in het vermogen van de eerste gedaagde, zodat een rechtstreeks beslag in toepassing van artikel 42, 3° derhalve niet mogelijk was.

DE DERDE

als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers veroordeeld worden met betrekking tot tenlasteleggingen A tot en met C, in toepassing van artikel 104 van het Sociaal Strafwetboek, artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en art. 162, juncto art. 194 Sv.

PROCEDURE

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden en burgerrechtelijk aansprakelijke betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste beklaagde in zijn middelen van verweer daartoe bijgestaan door zijn raadsman.
Gehoord de raadsman van tweede beklaagde en de burgerrechtelijk aansprakelijke gedaagde in hun middelen van verweer.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

VOORAF: VERBETERING MATERIËLE VERGISSING

De incriminatieperiode voor eerste en tweede beklaagde werden in de dagvaarding bij wijze van materiële vergissing omgewisseld. De incriminatieperiode voor eerste beklaagde betreft de periode van 1 september 2018 tot minstens 10 maart 2020. De incriminatieperiode voor tweede beklaagde betreft de periode van 1 september 2018 tot en met (minstens) 25 september 2019. In die zin dringt zich een verbetering van de dagvaarding op.

*

* *

I. STRAFRECHTELIJK

1.1 Enkele feiten

Op 20 december 2019 bracht de PZ Mira ter kennis dat de zaakvoerder en andere personen betrokken bij de leiding van restaurant D. te (...) zich volgens hun inlichtingen schuldig bleven maken aan o.m. economische uitbuiting van personen door hen tewerkgesteld.

Men had meer bepaald vernomen dat drie werknemers (onder wie B.B. en A.N.) het door hen op een rekening bij De Post ontvangen loon onder dwang moesten afhalen en terug moesten geven aan hun werkgever. Een onbekende deed een onduidelijke oproep naar 101 met de melding dat hij maandelijks werd gedwongen om zijn gestort loon af te geven aan zijn werkgever 'D.'.

Bij De Post vernam men dat loketbediendes reeds meermaals getuige waren van discussies tussen werknemers en hun werkgever. Deze werknemers dienden in het bijzijn van hun werkgever hun gestort loon af te halen en ter plaatse aan hem af te geven. De loketbediendes kregen ook reeds meerdere telefoonoproepen van werknemers van 'D.' met de vraag of hun geld nog op hun rekening stond.

De PZ Mira voegde toe dat N.A. en B.B.tijdens een eerdere controle op 1 juni 2018 aan het werk waren geweest in het restaurant en zij stonden ingeschreven op het adres waar ook H . J . stond ingeschreven, behorend tot de entourage van D . en voormalig zaakvoerder van de vennootschap.

Volgens de inlichtingen zouden nog een onbekend aantal personen (werknemers) verblijven op het adres waar het restaurant gevestigd was, zulks met permanent verblijf spijts men aldaar niet ingeschreven was. Het was onduidelijk of de leef- en woonomstandigheden sedert de controle in juni 2018 werden aangepast, doch er was nog steeds sprake van werknemers die op geregelde tijdstippen tussen restaurants werden verplaatst zowel in België als Nederland.

Op 3 januari 2020 werd een bankvordering afgeleverd door het arbeidsauditoraat met aandacht voor cashafhalingen en/of andere opvallende verrichtingen en ter zake verwijst de rechtbank naar het navolgend proces-verbaal 000158/20.

Diezelfde dag werd opdracht gegeven de loketbediendes bij De Post te identificeren, na te gaan of er camerabeelden voorhanden waren, de oproep bij 101 op te vragen. Ter zake verwijst de rechtbank naar de navolgende processen-verbaal 002646/20 en 002421/20.

Er werd een vraag tot informatie gericht naar Nederland m.b.t. L.W., B.B., N.A. en S . C . en ter zake kan worden verwezen naar het navolgend proces-verbaal 004247/20.

Op 17 april 2020 werd de PZ Mira door BPOST (...) ingelicht van het feit dat L.W. en S.C. zich die dag hadden aangeboden aan het loket voor de opmaak van een volmacht op de rekening van laatstgenoemde. De camerabeelden ter zake werden opgevraagd en ter zake verwijst de rechtbank naar het navolgend proces-verbaal 004244/20.

Op 18 juni 2020 gaf de arbeidsauditeur opdracht tot verhoor van V . N . n.a.v. de vaststellingen d.d. 17 april 2020, cf. het navolgend proces-verbaal 5679/20. Er volgde die dag een tweede bankvordering, cf. het navolgend proces-verbaal 005634/20.

Nog diezelfde dag werd opdracht gegeven tot observaties buiten BOM aan het restaurant aan de (...), cf. de navolgende processen-verbaal 6702/20, 6937/20 en 7282/20.

B.B., N.A. en S.C. werden geseind voor verhoor en via de Hongaarse politie kon de PZ Mira contact hebben met B.B. en N.A., cf. het navolgend proces-verbaal 010271/20 (- kopie IK'n van betrokkenen, zie het navolgend proces-verbaal 002834/21).

Op 21 januari 2021/11 februari 2021 gaf de arbeidsauditeur de RSZ-inspectie opdracht over te gaan tot verhoor van huidige beklaagden en aan de PZ Mira bijstand te verlenen en de GSM's uit te lezen. In dit verband verwijst de rechtbank naar de navolgende processen-verbaal 001212/21, 001734/21, 002252/21, 002669/21 en 002670/21 van de PZ Mira.

De RSZ-inspectie kwam tot het besluit dat er sprake was van mensenhandel in de zin van economische uitbuiting en maakte nopens de indiciën in dit verband op 23 april 2021 een verslag op aan de arbeidsauditeur.

Verschillende sociale documenten bereikten de PZ Mira via de raadsman van tweede beklaagde, cf. de bijlagen bij het navolgend proces-verbaal 003183/21.

Op 13 april 2021 gaf de arbeidsauditeur opdracht S.C. te verhoren en in dit verband kan worden verwezen naar het navolgend proces-verbaal 006014/21.

Op 5 mei 2021 vertrok een Europees Onderzoeksbevel naar Hongarije, cf. stuk 140 van de strafinformatie.

*

* *

1.2 Beoordeling en straftoemeting

Ter terechtzitting d.d. 11 maart 2022 betwistten beklaagden en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij de beklaagden ten laste gelegde feiten, zodat telkens moet worden nagegaan of de gegevens van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter terechtzitting, wel volstaan om met de rechtens vereiste zekerheid te oordelen dat zij de hen ten laste gelegde feiten wel effectief hebben gepleegd en er schuldig aan zijn, dan wel of er ter zake (minstens) sprake is van gerede twijfel, in welk geval zich de vrijspraak opdringt.

Volgens eerste beklaagde was zijn rol in de feiten uiterst beperkt en werden de afgehaalde bedragen aangewend ter compensatie van de contante voorschotten die de werknemers zouden hebben ontvangen. Voor elk merendeel stroken de verklaringen van de werknemers niet met de realiteit en werden zij in de best mogelijke omstandigheden tewerk gesteld.

Volgens tweede beklaagde moesten de afgehaalde bedragen dienen ter compensatie van leningen, vliegtuigtickets en andere uitgaven. Ook volgens tweede beklaagde zouden de verklaringen van de werknemers niet kloppen.

Dit verweer wordt door de rechtbank niet bijgetreden. Eerste beklaagde richtte immers op 10 november 2016 zèlf de BVBA D. op en werd benoemd tot statutair zaakvoerder. Op 11 november 2016 werd hij niet-statutair zaakvoerder. Op 25 september 2019 kocht hij de aandelen in van tweede beklaagde en hij is tot op heden zaakvoerder van de BVBA D.. Dit vertaalt zich ook in de uitoefening van het werkgeversgezag op de werkvloer. A.N. en B.B. duidden zowel eerste als tweede beklaagde aan als 'de twee bazen' en er is in het licht van de totaliteit van de bewijslast hoegenaamd geen reden om te twijfelen aan het waarheidsgehalte van hun verklaringen. Ook uit de eigen verklaringen van beklaagden zelf bleek dat zij instonden voor de uitbating van de zaak, niemand anders. Het was ook eerste beklaagde die C.S. vergezelde naar de bank om een volmacht op zijn bankrekening te krijgen.

Uit de bankvordering op de bankrekeningen van de drie werknemers blijkt verder dat minstens het gehele gestorte loon opnieuw moest worden afgehaald en afgegeven (zie voor een overzicht punt III.2 van de conclusie voor het openbaar ministerie in de persoon van de arbeidsauditeur). Om dit alles te bewerkstelligen vergezelden beklaagden de werknemers naar de bank en moesten de werknemers hun ID-kaart afgeven aan hen. Alle 3 de betrokken werknemers werden verder geconfronteerd met de vraag of zij kredieten hadden aangegaan bij gedaagden, wat niet het geval bleek.

Met verwijzing naar de terecht in de dagvaarding aangehaalde indiciën voor toch verregaande knechting en economische uitbuiting (zie ook het verslag van de RSZ - stuk 124 van het strafdossier), dringt zich de vaststelling op dat er wel degelijk sprake was van mensenhandel zodat alle aan beklaagden ten laste gelegd feiten naar eis van recht bewezen voorkomen.

Aldus is geantwoord op de door de verdediging aangereikte middelen in de mate zij dienend voorkomen en hoe dan dient geoordeeld dat alle overige opwerpingen van beklaagden/de burgerrechtelijk aansprakelijke partij in conclusies niet van aard zijn om hoger vermelde vaststellingen te ontzenuwen en/of om hierover anders te beslissen.

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van beklaagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. telkens slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn een beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem/haar aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van een beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De in hoofde van beklaagden bewezen verklaarde feiten zijn uitermate ernstig en getuigen van een toch doorleefd misprijzen voor de menselijke waardigheid en een totaal oneerlijke, criminele ingesteldheid.

Het openbaar ministerie in de persoon van de arbeidsauditeur vorderde ter terechtzitting d.d. 11 maart 2022 beklaagden elk te veroordelen tot gevangenisstraffen van 18 maanden en geldboeten van telkens 1.000 euro, verplicht te vermenigvuldigen met het aantal betrokken werknemers.

Het strafregister van eerste beklaagde (°29 januari 1990) vermeldt reeds een voorgaande correctionele veroordeling inzake sociaal strafrecht door deze rechtbank en kamer d.d. 8 mei 2019.

Hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboeten komen de rechtbank voor als een passende en ook volkomen noodzakelijke bestraffing, van aard beklaagden elk de volle ernst van de feiten te doen inzien en hen van recidive te weerhouden.

Het strafregister van tweede beklaagde (...) vermeldt dat betrokkene één keer inzake verkeer werd veroordeeld en één keer de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling bekwam, eveneens inzake verkeer.

Daar wat hem betreft beterschap mag worden verhoopt en gelet op de beperkte duur van zijn activiteit binnen de onderneming worden de gevangenisstraf en de geldboete wat hem betreft (deels) bekleed met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging. Tweede beklaagde bevindt zich daartoe nog in de wettelijke voorwaarden.

Gelet op de aard en ernst van de feiten worden beklaagden tevens ontzet uit de rechten bedoeld in art. 71 Sw., in de mate zoals hierna blijkt.

Beklaagden worden elk voor de helft veroordeeld tot verbeurdverklaring van het wederrechtelijk genoten vermogensvoordeel bestaande uit het loon dat terug werd afgehaald en gedwongen moest worden teruggegeven aan beklaagden, nl. een totaal bedrag van 40.614,11 euro bestaande uit 6.448,18 euro (B.B.), 6.372,46 euro (N.A.) en 27.793,47 euro (S.C.), zulks toepassing gemaakt van de artikelen 42,1° t/m 3° en 43quater Sw.

Uit de bankvordering voor de periode van 1 september 2018 tot 2 januari 2020 blijkt immers het volgende:

- Rekening B.B.:
    - op 17/9/2018 wordt het loon gestort dat diende tot regularisatie (zie hierboven) ;
    - op 12/10/2018 wordt 1.000 euro cash afgehaald;
    - in oktober en november 2018 wordt er loon gestort;
    - in december wordt 2.500 euro cash afgehaald;
    - in januari 2019 wordt loon gestort en wordt ook 2.500 en 448,18 euro cash afgehaald;

  Totaal: 6.448,18 euro cash afhalingen en 6470,41 euro gestort.

- rekening A.N.
    - op 17/9/2018 wordt het loon gestort;
    - op 12/10/2018 wordt 1.000 euro cash afgehaald;
    - in oktober en november 2018 wordt loon gestort;
    - in december wordt 2.500 euro cash afgehaald;
    - in januari 2019 wordt loon gestort en ook 2.500 euro en 372,46 euro cash afgehaald;

  Totaal: 6.372,46 euro cash afhalingen en 6.393,52 euro gestort.

- Rekening C.S.:
    - Op 17/9/2018 wordt loon gestort;
    - Op 12/10/2018 wordt 1.000 euro cash afgehaald en op 24/10/2018 wordt nog eens 1.500 euro cash afgehaald;
    - In oktober en november 2018 wordt loon gestort;
    - In december wordt 2.500 euro cash afgehaald;
    - In januari 2019 wordt loon betaald en ook 2.500 euro cash afgehaald en nog eens 2.000 euro cash afgehaald;

- In februari 2019 wordt nog loon gestort op rekening van C.S. voor A.N., B.B. en vier dagen laten wordt 2.500 euro cash afgehaald;
- Eind maart 2019 ook nog loon gestort voor A.N. en B.B. en begin mei 2.500 euro cash afgehaald;
- Mei en juni 2019 loon gestort en op 18/6 juni 2.500 euro cash afgehaald en op 26/6 nog eens 2.500 euro en begin juli nog eens 2.500 euro;
- Eind augustus 2019 1.750 euro cash afgehaald;
- Nog storting lonen voor A.N. en B.B. in september 2019 maar ook opnieuw afhaling cash op 23/9/2019 voor 800 euro en begin oktober 300 euro cash;
- Storting lonen voor A.N. en B.B. begin oktober 2019 en afhaling cash op 18/10/2019 en 28/10/2019 voor 400 euro en 500 euro;
- November 2019 cash afhaling van 100 euro en 400 euro;
- December 2019 twee afhalingen van 500 euro en 1.043,47 euro;

Totaal: 27.793,47 euro cash afhalingen en 26.277,06 euro gestort.

*

* *

II. BURGERRECHTELIJK

De eerste en tweede beklaagde waren op het ogenblik van de feiten als zaakvoerder een lasthebber van de derde gedaagde en zij hebben de in hun hoofde bewezen geachte feiten gepleegd in de uitoefening van hun bediening.

De derde gedaagde dient dan ook burgerrechtelijk aansprakelijk te worden verklaard voor de geldboete waartoe de beklaagde wordt veroordeeld.

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 40, 42, 43, 65 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226 en 227 van het wetboek van strafvordering.
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;
artikel 155 van het Gerechtelijk Wetboek;
alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank recht doende op tegenspraak

Verbetert de dagvaarding voor wat betreft de incriminatieperiode als volgt:

– *voor eerste beklaagde betreft de periode van 1 september 2018 tot minstens 10 maart 2020,*
– *voor tweede beklaagde betreft de periode van 1 september 2018 tot en met (minstens) 25 september 2019.*

1. Strafrechtelijk

Ten aanzien van L.W.erste beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A, B en C bewezen, zoals verbeterd en veroordeelt L.W., bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot:

een **gevangenisstraf** van **1 jaar**
en
een **geldboete** van 3 maal **1000,00 EUR** te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 24000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Ontzet de veroordeelde wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. overeenkomstig artikel 383*bis* §5 Sw. voor een termijn van **acht jaar**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de **bijzondere verbeurdverklaring** uit lastens het vermogen van eerste beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 1/2 van 40614,11 EUR zijnde 20307,055 EUR euro.

Veroordeelt L.W. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022)
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 van 252,21 EUR = 126,11 EUR

Ten aanzien van H.H.weede beklaagde

Verklaart de tenlasteleggingen A, B en C bewezen, zoals verbeterd en veroordeelt H.H. bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot:

een **gevangenisstraf** van **1 jaar**
en
een **geldboete** van 3 maal **1000,00 EUR** te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 24000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging:
- voor een termijn van 5 jaar wat betreft de gevangenisstraf en
- voor een termijn van 3 jaar wat betreft de geldboete, doch slechts voor de helft.

Ontzet de veroordeelde wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. overeenkomstig artikel 383*bis* §5 Sw. voor een termijn van **vijf jaar**.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de **bijzondere verbeurdverklaring** uit lastens het vermogen van tweede beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 1/2 van 40614,11 EUR zijnde 20307,055 EUR euro.

Veroordeelt H.H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022)
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 x 252,21 = 126,11 EUR

Stelt de overtuigingsstukken **KO2195/20 en KO1230/20** ter beschikking van het Openbaar Ministerie om ermee te handelen als naar recht.

2. Burgerrechtelijk

Verklaart B V B A D . als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de strafrechtelijke geldboete en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers veroordeeld wordt met betrekking tot tenlasteleggingen A tot en met C, in toepassing van artikel 104 van het Sociaal Strafwetboek, artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en art. 162, juncto art. 194 Sv.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **08 april 2022** door de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge, samengesteld uit :
S.B. alleenrechtsprekend rechter WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge,
In aanwezigheid D.E., substituut-arbeidsauditeur te Gent, afdeling West-Vlaanderen;
Met bijstand van griffier H.M.;